

наукових праць Харківського національного автомобільно-дорожнього університету. № 2 (25) 2020. Харків : Стиль - Издат, 2020. С. 17–25.

2. Бабайлов В. К., Левченко Я., Марченко Г. Логістика – це методологія. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва : Збірник наукових праць Харківського національного автомобільно-дорожнього університету. № 27 2021. Харків: Стиль - Издат, 2021 . С. 4–14.*

УДК 378.4

**НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ
МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДАХ**

*Леонтєва Л.В., к.ю.н., доцент
Військовий-юридичний інститут Національного
юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

В Україні під час реформування в освітянській сфері вагомим інструментом у нормативно-правовому регулюванні забезпечення якості освіти, а зокрема і питань дистанційної освіти стосуються саме ст. 49 Закону України «Про вищу освіту» [1] та ст. 9 Закону України «Про освіту» [2]. Під дистанційним навчанням розуміється індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається на відстані між учасниками навчального процесу у спеціалізованому середовищі за допомогою сучасних психолого-педагогічних та інформаційно комунікаційних технологій [3].

Питання впровадження інноваційних методів галузі технологізації освіти та дидактичного потенціалу дистанційного навчання у вищій школі України та в вищих військових навчальних закладах вивчаються такими вченими О. І. Абдалова, А. Андрєєв, А. Артюхіна, І. Богданова, А. Довгялло, І. Доброскок, О. В. Василенко, І. О. Галиця, В. В. Докучаєва, О. Ю. Ісакова, Т. Коваль, С. Конюшенко, В. Кухаренко, П. Стефаненко, П. Стефаненко, А. Чефранова, О. Шапран, Л. Шкутін, Б. Шуневич та ін. Саме праці цих вчених наголошують, що дистанційне навчання і застосування його технологій у підготовці офіцерського складу має значний педагогічний потенціал і впровадження під час повномасштабного вторгнення є досить актуальним.

В розрізі даного питання нас цікавить також Закон України «Про інноваційну діяльність» [4]. Що стосується законодавчих документів і національних програм з розробки та впровадження інноваційних програм у вищій освіті, то підкреслюється, що не можна знижувати якість освіти і рівень знань, але в той же час не можна забувати про методи і прийоми навчання, які були встановлені.

Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» інновації – це новостворені і вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що суттєво покращують структуру та якість виробництва і соціальної сфери. Проблеми інноваційних технологій і методів навчання в сучасній вищій освіті актуальні, оскільки посилилася тенденція до гуманізації і гуманітаризації змісту технічної освіти, ліцензовано нові навчальні дисципліни і, як наслідок, зросла потреба в науково-педагогічних працівниках, які змогли б забезпечити інноваційний підхід до реалізації цих тенденцій під час навчально-виховного процесу.

Досить влучно в праці О. Долгопол та О. Кір'янової визначенно

особливості інноваційних технологій навчання: – сучасність: постійне прагнення до нововведень, неперервне вдосконалення змісту дисципліни з урахуванням зменшення розриву між найновішими досягненнями в науці й виробництві; – оптимальність: спроба досягти навчально-виховних цілей з найменшою, по можливості, витратою зусиль, часу, засобів; – інтегральність: синтез міждисциплінарних знань; – науковість: відмова від інтуїтивного визначення змісту, методів, форм навчання, перехід до максимально повного аналізу, ґрунтованого на найновіших досягненнях психолого-педагогічних наук; – відтворення процесу навчання і його результатів; – програмування діяльності викладачів і здобувачів вищої освіти; – масштабне використання сучасних технічних і дидактичних засобів навчання, які активізують діяльність здобувачів вищої освіти; – оптимальність матеріально-технічної бази; – якісна й кількісна оцінка результатів навчання [5]

Велика увага до впровадження дистанційної форми навчання спостерігається у вищих військових навчальних закладах. Так, наказом Міністра оборони України від 21.12.2015 № 744 затверджено Концепцію дистанційного навчання у Збройних Силах України [6], у якій відображено мету, завдання, сутність, основи та напрями впровадження дистанційного навчання в систему підготовки військових фахівців для Збройних Сил України та інших військових формувань.

Указом Президента України від 06.06 2016 № 240/2016, відповідно до оперативної мети 5.2 Стратегічного оборонного бюлетеня України, передбачається впровадження технологій дистанційного навчання в освітній процес для удосконалення системи військової освіти та підготовки кадрів[7].

Булик І. та Яценко Т стверджують, що запровадження дистанційних технологій у вищих військових навчальних закладах дасть змогу вирішити такі завдання [7]:

- задовольнити повною мірою потреби держави, Збройних Сил України та інших військових формувань у висококваліфікованих військових фахівцях;
- задовольнити під час підготовки військових фахівців їх потреби в перепідготовці та підвищенні кваліфікації;
- започаткувати та здійснити підготовку науково-педагогічних кадрів через ад'юнктури та докторантури;
- активізувати прагнення військовослужбовців різних категорій до самовизначення, самовдосконалення, самоосвіти;
- здійснити попередній відбір та підготовку кандидатів до навчання у військових навчальних закладах;
- досягти значного економічного ефекту в підготовці військових фахівців, знизити витрати та уникнути необґрунтованих фінансувань.

Література :

1. Про вищу освіту: Закон України від 1.07.2014 р. № 1556-VII, URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення 14.09.2024).
2. Про освіту: Закон України від 05.09.20017, № 2145-VIII, URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення 14.09.2024).
3. Про затвердження положення про дистанційне навчання : Наказ МОН України від 25.04.2013 № 466. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> (дата звернення 19.10.2020).
4. Про інноваційну діяльність : Закон України № 40-IV від 4.07.2002р. Ст. 266. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (дата звернення 01.10.2024).
5. Долгопол О. О., Кір'янова О. В. Інноваційні методи й технології у

вищій освіті України: *Сучасний аспект. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*, (194), 101-106. URL: <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2021-1-194-101-106> (дата звернення 4.10.2024)

5. Про затвердження Концепції дистанційного навчання у Збройних Силах України : Наказ Міністра оборони України від 21.12.2015 № 744. – URL: <http://www.viti.edu.ua/files/npb/dfn3.pdf> (дата звернення 4.10.2024).

6. Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року “Про стратегічний оборонний бюлетень України”: Указ Президента України від 06.06.2016 № 240/2016. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2402016-20137> (дата звер. 1.10.2024)

7. Булик І., Яценко Т. Проблеми впровадження дистанційного навчання в системі військової освіти в умовах карантину. *Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. “Проблеми впровадження дистанційного навчання в освітньому процесі вищих військових навчальних закладів та можливі шляхи їх вирішення”*. К.: НУОУ ім. Івана Черняхівського, 2020. С. 14-20.

УДК 378.796.01

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

*Безніс О.Є., ст. викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Другорядне значення фізичного виховання в режимі життєдіяльності учнівської молоді, постійна реклама спиртних напоїв, паління, різноманітних фармацевтичних засобів на зменшення зайвої ваги,